

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] tror i nogen Grad til Redererhvervets Tilfredshed —, har man fra en enkelt Side modtaget denne Lempelse med Angreb paa Valutacentralen og paa mig. Det maa vi jo finde os i, men jeg vil gerne sige her, at jeg er fuldkommen klar over Skibsfartens Betydning, ikke mindst i Øjeblikket, og det er ogsaa i Erkendelse heraf, at vi har indført denne Lempelse fra den tidligere Praksis, der gik ud paa, at Køb af Skibe i hvert enkelt Tilfælde skulde forelægges Skibsudvalget, i hvilket der sidder Repræsentanter for Rederne, for Skibsværfterne og for Arbejderne.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) udtalte, at jeg ikke havde holdt mine Løfter fra i Fjor. Jeg plejer almindeligvis at holde mine Løfter. Men det kommer jo an paa, hvor meget man har lagt deri, og hvis det ærede Medlem har ment, at jeg nu med fuld Musik gik ind paa Erhvervenes Forslag, saa tilstaar jeg, at jeg ikke har holdt mine Løfter. Men jeg har vist sagt noget i Retning af, at det var rimeligt og nødvendigt, at vi saa paa disse Erhvervsforslag. Der var ikke Tid til det paa daværende Tidspunkt, det maatte ske paa et bredere Grundlag, og det er det, der er sket.

Det ærede Medlem nævnte, at Valutastillingen var blevet forbedret med nogle og firs Millioner Kroner, men tilføjede, at det var ikke Valutacentralens Skyld; det havde Valutacentralen ingen Indflydelse paa. Det er dog vist ikke helt rigtigt. Jeg vil erkende, at Skibsfarten tjener sine Penge udefra, og jeg er baade glad for Erhvervet, for det Initiativ, der er vist, og den Indtjeningsevne, der har været; men saa talte det ærede Medlem om Landbrugets højere Priser, og mon de ikke bl. a. er affødt af, at vi har kunnet afsætte til Tyskland? Hvis vi skulde have kastet hele vor Landbrugsproduktion over paa England, kan det godt være, at Priserne havde set noget anderledes ud, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil benægte, at Tysklands-overenskomsten i høj Grad er blevet til i Kraft af, at vi har en Valutaregulering.

Det blev sagt, at Regeringen har lovet, at naar man fik Magten, skulde Arbejdsløsheden blive afskaffet. Jeg har i hvert Fald ikke lovet det — saa letsindig er jeg nu

alligevel ikke, trods alt —, og jeg har heller ikke set eller er vidende om, at noget Medlem af den socialdemokratisk-radikale Regering skulde have givet et saadant Løfte. Det maa jeg derfor tilbagevise. Men Spørgsmaalet er, hvorledes det havde set ud med Beskæftigelsen, om vi ikke havde haft Valutacentralen, der kunde overføre en Del af Produktionen til danske Hænder og dansk Initiativ.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa Rørene fra Horsens; nu var det kommet saa vidt, at en Fabrikant ønskede at faa sine Rør sat paa Frilisten. Ja, jeg ved nu ikke, om det ikke er en lille Spøg! Jeg kunde egentlig godt tænke mig, at en Del af disse Rør, hvis de kunde skilles ud, blev sat paa Frilisten, men jeg tror, med det Kendskab, jeg har til vedkommende Fabrikant, at han nærmest er kommet med en lille Spøg, fordi han er fuldt og fast overbevist om, at vi ikke gør det, og jeg ved, at man i en Virksomheden nærstaaende Kreds har været meget ængstelig for, at vi skulde tage vedkommende Fabrikant alvorligt.

Saa anførte det ærede Medlem, at jeg skulde have hævdet, at Importreguleringen ikke skaber Prisstigning. Jeg maa stadig hævde, at Prisstigningen som Helhed er en Følge af Verdensmarkedsprisstigningen, og jeg vil gerne spørge, om man ikke er enig med mig i, at den Prisstigning, der nu finder Sted, i Virkeligheden er en Slags forsinket Prisstigning. Hvis vi nemlig ikke havde faaet Verdensprisfaldet, dengang vi devaluerede Kronen, er det ganske givet, at den nedskaarne Krone maatte have givet højere Priser paa de Varer, vi skal importere fra Udlandet.

Fremdeles mente det ærede Medlem, at det maatte være en Misforstaaelse, naar der i Embedsmandsberetningen staar, at hertil kom,

„at det under de om Sagen med Erhvervsorganisationerne førte Forhandlinger er oplyst, at det ikke er Organisationernes Tanke, at de enkelte Importører skulde have fri Importret, men at Bevillinger stadig skulde tilstilles Importørerne i Forhold til deres hidtidige Importgrundlag“.

Jeg tror ikke, dette kan være en Misforstaaelse; med det Kendskab, jeg har til Embedsmandsudvalget, er det fuldkommen